

ΣΧΗΜΑ... ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΩΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΣΩΝΗ

ΟΤΑΝ ΟΙ “ΑΣΤΕΡΕΣ,... ΑΛΛΗΛΟΤΡΩΓΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ!

(Τά μιση και η έχθρες μεταξύ των πρωταγωνιστών όπι στην πρωταγωνιστριών του κινηματογράφου).

Ν το Χάλλυγονταν άποφάσιζε νά καθιερώση ένα σήμα, ένα έμβλημα, οι διευθυνταί τόν κανιματογραφικών έταιφειών θίλγαζαν μ' ένα σύμβολο την άποφαση, ότι το έμβλημα αυτό θα έπρεπε νά είναι ένα γέρικο μαύρο κοράκι, άποφασίσμενο με άδεστρη για νά κάνει την ένταση των περιστερών, πού νά κρατά στο φάμαρος του άντι το συμβολικό κλάδον έλιης ή ζέας, ήξιον συμβολικό, δηλητηριώδες κλαδί καρονιού!...)

Μ' αυτά τα λόγια τελειώνει ένας Γάλλος δημωσιογάρος τίς έντυπουσεις του άπο μια άποικη ποιητική τελείταια στην άμερικανική κινηματογραφική, γιά νά παρασκευαστεί τον δημιουργό τους βίο. “Αν, λοιτον, πιστεύουμε τη λεγόμενα τον δημιουργό τους αυτού—και δέν υπάρχει πανεις λόγος νά μή τον πιστεύουμε—η ίδια μονάχα και ή αγάπη είναι δύν συναθήματα που δέν θα τη συναντήσουμε συχνά μεταξύ των άστερών των Χάλλυγονταν. Ήπιο εύκολο είναι νά τη καταφέρη κανείς νά συμφιλιώση ένα μιτοντάρωγκ ή ένα αγραόγατο τού Σάιμ ή πού δύν ήθοιοις τού κινηματογράφου.

Ο Γάλλος δημωσιογάρος άναψερε σχετικά πτειφα παραδείγματα άλληλοπαραγωγών, διατηλευτών και συναδελφικού τους βίο. Από την έπικη αυτή... γιγαντομαχία, παραλαμβάνουμε μερικά έπεισδια, τα πού γιαφατιστικά, παληνά και νέα.

“Οταν ο ‘Εμπι. Γιάννινς’ έπρωσετο νά γυρίσει στο Χάλλυγονταν το «Δυνάρως της Δόξης» και’ έμαυτε πάως θά έπαιξε στο φίλμ αυτό μαζί με την ‘Εβελιν Μπρέντ. Ερχισε νά διαμαρτύρεται και νά φωνάξῃ, όπως μανάγια ο Γιάννινς ξέρει νά φωνάξῃ!

— Άρονδυμα πάτησε μ' αωτή τη γιγαντία! οιχιλαζε. Δέν μού άρέσει διόλου! Δέν θα μπορούσα νά την έδωτευθώ στον ίδιωτικό μου βίο. Μού είναι άδυντα και νά ιπτωχιώ αύρια δηλα την άγαπω! Πρέπει νά μού βρήκη καμιά αλλή πρωταγωνίστρια...

Έλεγχο δίκιο ο Γιάννινς πού δέν δέν τού άρεσε η Μπρέντ; ‘Ασφαλώς όχι! Η ‘Εβελιν είναι ώραστη και συμπαθεστάτη ώς γιναίκα. Τού κάποιος δώματος, ο ‘Ερεντ φών Λούμπιτς, προσταθούσε νά μεταπει τον Γιάννινς, έκθειάντως τις χώρες της ‘Εβελιν! Ο μεγάλος τραγωδός δέν ήθελε νά άκουση τίποτα! Ήταν άνενδος.

Στό μεταξύ, η ‘Εβελιν Μπρέντ άποφασε και’ έξιστατο γιατί δέν άρχιζε το γρίφισα το κινηματογραφικό φύλο. ‘Εννοείται ότι όσηνθετήσε δέν της έλεγε, γιά λόγους λεπτότητος, τι αισθήματα έτρεφε άπεναντί της ο Γιάννινς. ‘Ωστόσο, μά μέρα, η ‘Εβελιν είδοτοιήθηκε από μά καλή φίλη της τι είλε πει γι’ αωτήν ο Γερμανός ήθοιοις. Φαντάζεστε τώρα την δργή και την άγαντάκτη της ώρας καιλιτέχνιδος. ‘Ετρεξε άμεσος στο σπίτι τού Γιάννινς και όπως σάν μανιμένη θάνατα στο δωμάτιο του.

— Εμαθήτι είταπε για μένα! τού φώναξε. Καί πρέπει νά σᾶς δηλώσω ότι άν έγω δέν σᾶς άρεσω ώς γιναίκα, ούτε και σεις δέν μού άρεσε ότι άντρας. Είστε καμιά είκοσιαριά χρόνια μεγαλείτερος και καμιά πεντηναριά καλά βαρύτερος από τον ίδροφο που θά μπορούσε νά μέ συγκινηση. Η σχέσεις τών δύο άστερών, πού δέν ήσαν ποτέ άγαθές, έγιναν πού έχθρικες έστερη από την τρωφερή αυτή συνδιάλεξι.

ηρήσεις άλη του τη γαλήνη.

Οταν δμως ή νεαύ κόμησσα έφυγε κι πότε έκλεισε πίσω της, τότε μονάχα γύρισε και μού έφωνε μιά ματιά που δέν θά ξέχασε ποτέ μου!

Ένω στέκομεν δρθιος μπροστά της, συντριμένος, τόσο συγκινημένος, δστε δέν μπορούσα νά προφέρω λέξι.

Έκεινη τη στιγμή μονάχα έννοιωθα πόσο βαθειά με άγαθοντη η μητέρα μου. Γιά το γατήρι μου είχε παρετήσει κάποιες περηφάνεια, έχει τράσει θεληματική ώς την τατείνωσι, μέ τον έξειτελισμό...

Χωρίς νά ξέσω τι κάνα, μή βρίσκοντας λόγια νά έκφρασα τα αισθήματα που άναστανταν την ψυχή μου, γονάτισα, και κλαύγοντας με λγυμός σάν ένα μακρό παιδί, έφυγησε την άσφορη της μάτρης της ποδιά...

A. DOURLAC

Και το φίλμ γιρίστηκε με μάλη πρωταγωνιστρια, άφου και ή Μπρέντ είχε δηλουσει κατηγορηματικά ότι δέν δεζόταν νά έφωτευθή—άπο της δθόνης φρικά—έναν άντρα τόσο άντιταθητικό ότις ο Γιάννινς.

Πριν από λίγα χρόνια, οι διαιτηρικοί διαιτητρικοί μεταξύ της Γκλόριας Σβάντον και της Πόλια Νέγκρι άποτελούσαν τόθεμα σκληρών συνέπησεων στους κινηματογραφικούς κύκλους του Χάλλυγονταν. Οι σκηνοθέτες είχαν μαρτυρήσει ότι τα νεφρά των δύο από τους καιλιτέχνιδους που δέν άγιναν νά πάρειν καμιά επικαρια γιά νά δημιουργήσουν θυρώδεις σημειές μέσα στο στοντάτο. “Οσο γιά τις άφορμές της άντιτηλας αυτής, δέν είναι δύσκολο νά τις μαντεψετε. Οι δια πάτερες ήθελαν νά βασιλεύη ότι καθενας μόνος του στό καιλιτέχνιδο σπερέωμα.

Μια μερα, η Πόλια Νέγκρι έμαυτε πότες ή έταιρεια έκανε δώρο της Γκλόριας μά κομψή έπινα. Η ώραια πολυτέλεια ήγινε φρενών γιά την ιδιαίτερη προτίμηση που έδειχνεν την άντιτηλη της. Και, χωρίς νά χάσει καιρό, έγκαταστάθηκε με τό έτοι θέλη στη βίλλα ένδος από τον ίδιον της διευθυντή της έπιειρησεως, ή άποια βρισκόταν στη στήπην στην έπινα της Γκλόριας.

— Μονάχα πεθανόμενη θά με βγάλει ότι δώρο μέσα! δήλωσε με άποφαστικό τόνο.

Έννοεται ότι διευθυντής δέν τούμησε νά την διώξη. Από όμως σκέψης νά τό κάνει η Γκλόρια, πού δέν μπορούσε νά υποφέρη τη γενιάση μέ τη θυνάση έθρα της.

“Υστερο” από διο μέρες, οι κάποιοι του Χάλλυγονταν διδίνεται μέ κατάπληξη στις έκφρασιδες ότι η Γκλόρια Σβάντον δέν άγαράσε... γάτες! Την ίδια βραδειού που δημιουργήσεις αυτή ή ελόησης, η Γκλόρια κατώθισεται νά καλένη καμιά έκαποστή γάτες, των τις άπειρους έξω από τη βίλλα της Νέγκρι, γιαριζόντας πότες ή αντιτηλός της δέν άγαποντες δύολον τα συματητικά αυτή αιλουροειδή.

Την άλη μέρα τό πρωτ. ή Πόλια Νέγκρι έφευγε «προτροποδημή από τη βίλλα, μάρη κόπτειρε νά τρελάθη τη νύχτα από τά νιασούρισματα των γάτων!...

* * *

“Η Ντόροθι Τζόνταν, τριά πράγματα μισει σ’ αώτό τον κόσμο: Τούς ‘Ιταλούς, τίς πατέρες και..., την Κλάρα Μπόνι. ‘Οποιος δέν μπορείται νά ποτέντηε ότι η γατούλα της θυνάσης έπιειρησης της κυρίας της, τα γράμματα αλγιβών έκεινα που έκαναν τους πουντανούς ‘Αιερισμανός νά προηγήσουν άμελικτο πόλεμο έναντιον της Μπόνι και νά τη φέρουν στο σημείο νά μή σε αιώνια γενιολόγηκι μηνική άπο τόν ήπιανο κλονισμό πόν δοκιμάσει.

Και τό πιό περιέργο σ’ δέν αώτή την ύποθεση είνε ότι η ίδια η Ντόροθι θυνάσει γοιοις έπιειράζεις τό ταλέντο της Κλάρας Μπόνι. Ένα μήνα μετά την είσοδο της Κλάρας στην κλινική, η Ντόροθι έγραψε σε μά κινηματογραφική έπιειρόσης το Σπάργον ένα άρθρο, στό όποτε έκθειάζει την ιπτωχική δίνωμα της «άτυχοντς καιλιτέχνιδος». Μό τότε, ποιά είτε ή αρροφη μή τού μίσους πού αίσθανται έναντιον της; ‘Αφοριμή πολύ κοινή αδιάφορο πόν είσει τραγικής αποτελέσματα, δινει, ειδίσμε. Κάποτε, ποδ τριάντα περίπου έτών, η Κλάρα ο Μπόνι είχε παραγγείλει σ’ ένα έργο στάσιο αιτοκινήτων έναντιον πέτρεντέρινο άιαζ, πού κατασκεύαστηκε τόπα στη σχέδια ένδος έναγράφου. Τό έργοστασιού δέν είλε το διακίνωμα, σύμφωνα μ’ έναν δρο το συμβολικό, μή κατασκευάστηκε τόπα στη σχέδια ένδος έναγράφου.

Και τό πιό περιέργο σ’ δέν αώτή την ύποθεση είνε ότι η ίδια η Ντόροθι θυνάσει γοιοις έπιειράζεις τό ταλέντο της Κλάρας Μπόνι. Ένα μήνα μετά την είσοδο της Κλάρας στην κλινική, η Ντόροθι έγραψε σε μά κινηματογραφική έπιειρόσης το Σπάργον ένα άρθρο, στό όποτε έκθειάζει την ιπτωχική δίνωμα της «άτυχοντς καιλιτέχνιδος». Μό τότε, ποιά είτε ή αρροφη μή τού μίσους πού αίσθανται έναντιον της; ‘Αφοριμή πολύ κοινή αδιάφορο πόν είσει τραγικής αποτελέσματα, δινει, ειδίσμε. Κάποτε, ποδ τριάντα περίπου έτών, η Κλάρα ο Μπόνι είχε παραγγείλει σ’ ένα έργο στάσιο αιτοκινήτων έναντιον πέτρεντέρινο άιαζ, πού κατασκεύαστηκε τόπα στη σχέδια ένδος έναγράφου.

Και τό πιό περιέργο σ’ δέν αώτή την ύποθεση είνε ότι η ίδια η Ντόροθι θυνάσει γοιοις έπιειράζεις τό ταλέντο της Κλάρας Μπόνι. Ένα μήνα μετά την είσοδο της Κλάρας στην κλινική, η Ντόροθι έγραψε σε μά κινηματογραφική έπιειρόσης το Σπάργον ένα άρθρο, στό όποτε έκθειάζει την ιπτωχική δίνωμα της «άτυχοντς καιλιτέχνιδος». Μό τότε, ποιά είτε ή αρροφη μή τού μίσους πού αίσθανται έναντιον της; ‘Αφοριμή πολύ κοινή αδιάφορο πόν είσει τραγικής αποτελέσματα, δινει, ειδίσμε. Κάποτε, ποδ τριάντα περίπου έτών, η Κλάρα ο Μπόνι είχε παραγγείλει σ’ ένα έργο στάσιο αιτοκινήτων έναντιον πέτρεντέρινο άιαζ, πού κατασκεύαστηκε τόπα στη σχέδια ένδος έναγράφου.

Η Ντόροθι Τζόνταν.